

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

**1. Timoteus 3:16** A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Ten, který [Bůh] se zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl hlásán národům [pohanům v národech], ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě [do slávy] vzhůru.

In contemplating the incarnation of Christ in humanity, we stand baffled before an unfathomable mystery, that the human mind cannot comprehend. The more we reflect upon it, the more amazing does it appear. How wide is the contrast between the divinity of Christ and the helpless infant in Bethlehem's manger! How can we span the distance between the mighty God and a helpless child? And yet the Creator of worlds, He in whom was the fullness of the Godhead bodily, was manifest in the helpless babe in the manger. Far higher than any of the angels, equal with the Father in dignity and glory, and yet wearing the garb of humanity! Divinity and humanity were mysteriously combined, and man and God became one. It is in this union that we find the hope of our fallen race. Looking upon Christ in humanity, we look upon God, and see in Him the brightness of His glory, the express image of His person (The Signs of the Times, July 30, 1896). 5BC 1130.5

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1130.5** Když uvažujeme nad Kristovým vtělením do lidství, stojíme bezradně před nezměrným tajemstvím, které lidská mysl nedokáže pochopit. Čím více o něm přemýšlíme, tím více nás to naplňuje úžasem. Jak hluboký je kontrast mezi božstvím Krista a bezmocným děťátkem ležícím v betlémských jeslích! Jak můžeme obsáhnout vzdálenost mezi mocným Bohem a bezmocným dítětem? A přece se Stvořitel světů, Ten, v němž byla ztělesněna plnost božství, zjevil v bezmocném nemluvněti v jeslích. Mnohem vyšší než kterýkoli z andělů, rovný Otci v důstojnosti a slávě, a přesto oděn do roucha lidství! Božství a lidství se tajemným způsobem spojilo a člověk a Bůh se stali jedním. Právě v tomto spojení nacházíme naději pro náš padlý lidský rod. Díváme-li se na Krista v Jeho lidství, díváme se vlastně na Boha a vidíme v Něm jas Jeho slávy, vyjádření obrazu Jeho osoby (The Signs of the Times, 30. července 1896).

“The light of the knowledge of the glory of God” is seen “in the face of Jesus Christ.” From the days of eternity the Lord Jesus Christ was one with the Father; He was “the image of God,” the image of His greatness and majesty, “the outshining of His glory.” It was to manifest this glory that He came to our world. To this sin-darkened earth He came to reveal the light of God's love, —to be “God with us.” Therefore it was prophesied of Him, “His name shall be called Immanuel.” DA 19.1

**DA – Touha věků 19.1 2. Korintským 4,6** “Bůh ... osvětlil lidi poznáním Boží slávy v osobě Ježíše Krista.” Ježíš Kristus byl od věčnosti jedno s Otcem, byl “obrazem Božím”, ztělesněním Boží velikosti a vznešenosti, “odleskem Boží slávy”. Přišel na svět proto, aby nám zjevil Boží slávu, aby na zem zatemněnou hříchem přinesl světlo Boží lásky, aby byl “Bohem s námi”. Proto o něm prorok řekl: “Dají mu jméno Immanuel.” (srv. TV 9.1)

When we want a deep problem to study, let us fix our minds on the most marvelous thing that ever took place in earth or heaven—the incarnation of the Son of God. God gave His Son to die for sinful human beings a death of ignominy and shame. He who was Commander in the heavenly courts laid aside His royal robe and kingly crown, and clothing His divinity with humanity, came to this world to

stand at the head of the human race as the pattern-man. He humbled Himself to suffer with the race, to be afflicted in all their afflictions. 7BC 904.6

**7BC – Biblický komentář, 7. svazek 904.6** Když chceme studovat nějaký problém do hloubky, zaměřme svou mysl na nejúžasnější věc, která se kdy odehrála na nebi i na zemi – na vtělení Božího Syna. Bůh dal svého Syna, aby za hříšné lidské bytosti zemřel potupnou a zahanbující smrtí. Ten, který byl velitelem nebeských nádvoří, odložil své královské roucho a královskou korunu a oděl své božství lidstvím a přišel na tento svět, aby se postavil do čela lidského rodu jako vzor pro člověka. Ponižil se, aby trpěl spolu s lidstvem, aby byl postihnut všemi jeho útrapami.

Christ could have done nothing during His earthly ministry in saving fallen man if the divine had not been blended with the human. The limited capacity of man cannot define this wonderful mystery—the blending of the two natures, the divine and the human. It can never be explained. Man must wonder and be silent. And yet man is privileged to be a partaker of the divine nature, and in this way he can to some degree enter into the mystery (Letter 5, 1889). 7BC 904.5

**7BC – Biblický komentář, 7. svazek 904.5** Kristus by během svého pozemského působení pro záchranu padlého člověka nemohl udělat nic, kdyby se božství nespojilo s lidstvím. Omezené schopnosti člověka nemohou toto úžasné tajemství popsat – spojení dvou přirozeností, božské a lidské. To nemůže být nikdy vysvětleno. Člověk musí zůstat v údivu a mlčet. A přece má člověk tu výsadu být účastníkem božské přirozenosti, a tak může do tohoto tajemství do jisté míry vstoupit (List 5, 1889).

**Koloským 1:25-29** <sup>25</sup>Jejím služebníkem jsem se stal ... abych naplnil slovo Boží -- <sup>26</sup>to tajemství, které bylo od věků a od prvních pokolení ukryté, nyní však bylo zjeveno jeho svatým, <sup>27</sup>kterým Bůh toužil oznámit, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství mezi pohany [národy]: tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy. <sup>28</sup>Jeho my zvěstujeme napomínající každého člověka a vyučující každého člověka ve vší moudrosti, abychom každého postavili dokonalého v Kristu. <sup>29</sup>Proto také usilovně pracuji a zápasím v souladu s jeho působením, které je ve mně mocné [ve mně mocně působí].

**2. Korintským 4:4** Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.

**1. Janův 2:22-23** <sup>22</sup>Kdo je lhář, neli ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna. <sup>23</sup>Každý, kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má i Otce.

If men reject the testimony of the inspired Scriptures concerning the deity of Christ, it is in vain to argue the point with them; for no argument, however conclusive, could convince them. "The natural man receiveth not the things of the Spirit of God: for they are foolishness unto him: neither can he know them, because they are spiritually discerned." 1 Corinthians 2:14. None who hold this error can have a true conception of the character or the mission of Christ, or of the great plan of God for man's redemption. GC 524.2

**GC – Velký spor věků 524.2** Jestliže lidé odmítají svědectví inspirovaného Písma o božství Ježíše Krista, je zbytečné se s nimi o to přit, protože je nepřesvědčí ani nejpádnější důkaz. **1. Korintským 2,14**

“Duševní [tělesný – BKR] člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.” Nikdo, kdo se drží tohoto omylu, nemůže správně chápat povahu a poslání Ježíše Krista nebo Boží plán záchrany člověka. (srv. VDV 341.5)

We must open our understanding to realize that Christ laid aside His royal robe, His kingly crown, His high command, and clothed His divinity with humanity, that He might meet man where he was, and bring to the human family moral power to become the sons and daughters of God. To redeem man, Christ became obedient unto death, even the death of the cross. 1SM 243.3

**1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 243.3** Musíme mít otevřenou mysl, abychom si uvědomili, že Kristus odložil své královské roucho, svou královskou korunu, své nejvyšší velení a oblékl své božství do lidství, aby se mohl setkat s člověkem tam, kde je, a přinést lidské rodině morální sílu stát se Božími dětmi. Aby vykoupil člověka, stal se Kristus poslušným až k smrti, a to smrti na kříži.

The humanity of the Son of God is everything to us. It is the golden chain that binds our souls to Christ, and through Christ to God. This is to be our study. Christ was a real man; He gave proof of His humility in becoming a man. Yet He was God in the flesh. When we approach this subject, we would do well to heed the words spoken by Christ to Moses at the burning bush, “Put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground” (Exodus 3:5). We should come to this study with the humility of a learner, with a contrite heart. And the study of the incarnation of Christ is a fruitful field, which will repay the searcher who digs deep for hidden truth. 1SM 244.1

**1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 244.1** Lidství Božího Syna je pro nás vším. Je zlatým řetězem, který poutá naše nitro ke Kristu a skrze Krista k Bohu. To má být předmětem našeho studia. Kristus byl skutečným člověkem; tím, že se stal člověkem, podal důkaz o své pokoře. Přesto byl Bohem v těle. Když přistupujeme k tomuto tématu, uděláme dobře, když budeme naslouchat slovům, která Kristus pronesl k Mojžíšovi u hořícího keře: **Exodus 3,5** “Zuj si z nohou sandály, protože místo, na kterém stojíš, je půda svatá.” K tomuto studiu bychom měli přistupovat s pokorou učedníka, se zkroušeným srdcem. A studium Kristova vtělení je úrodné pole, které se důkladnému hledači skryté pravdy bohatě odmění.

But although Christ's divine glory was for a time veiled and eclipsed by His assuming humanity, yet He did not cease to be God when He became man. The human did not take the place of the divine, nor the divine of the human. This is the mystery of godliness. The two expressions “human” and “divine” were, in Christ, closely and inseparably one, and yet they had a distinct individuality. Though Christ humbled Himself to become man, the Godhead was still His own. His deity could not be lost while He stood faithful and true to His loyalty. Surrounded with sorrow, suffering, and moral pollution, despised and rejected by the people .... Jesus could yet speak of Himself as the Son of man in heaven. He was ready to take once more His divine glory when His work on earth was done. 5BC 1129.3

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.3** Ačkoli byla Kristova božská sláva na čas zahalena a zastíněna lidstvím, které přijal, přesto nepřestal být Bohem, když se stal člověkem. Lidství nenahradilo božství, ani božství lidství. To je tajemství zbožnosti. Oba výrazy “lidství” a “božství” byly v Kristu úzce a nerozlučně spojeny, a přesto měly odlišnou individualitu. Ačkoli se Kristus ponížil, aby se stal člověkem, stále vlastnil božství. Jestliže byl věrný a oddaný své nezkaženosti, Jeho božství se nemohlo ztratit. Přestože byl Ježíš obklopen zármutkem, utrpením a morálním poskvrněním, opovrhován a odmítnut lidmi .... mohl o sobě v nebi mluvit jako o Synu člověka. Když své dílo na zemi dokončil, byl připraven znovu přijmout svou božskou slávu.

**1. Timoteus 3:16** A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Ten, který [Bůh] se zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, byl hlásán národům [pohanům v národech], ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě [do slávy] vzhůru.